

samen bidden

Heer,
laat ons de tekenen van hoop zien,

de vele lichtpunten
in deze duistere wereld,

de kleine stappen van mensen
die anderen dragen
en een stukje verder dragen in het leven.

Leer ons de sterren van hoop zien,
de inzet van vele mensen om ons heen,
het durven en riskeren
en kwetsbaar willen zijn in naastenliefde,

het altijd opnieuw beginnen
na duisternis,
na angst en pijn.

Heer, leer ons de sterren van hoop zien,
de mensen met een open blik,
mensen met een blik vooruit,
hun innerlijk oog geïnspireerd
door uw Geest.

Leer ons zien, Vader,
hoe Jezus geboren wordt
hier en nu en midden onder ons.
Amen.

God,
zegen hen die wachten
op het resultaat
van een spannend onderzoek
op een geliefde die het huis verlaten heeft
op de deurwaarder die komen gaat

zegen hen die hopen
op een handjevol rijst
op een fatsoenlijk loon
op rechten voor vrouwen

zegen hen die uitkijken
naar een dag zonder pijn
naar een groet van de burens
naar een verloren zoon of dochter

zegen hen die wachten
op het einde van de beschietingen
op een gelukke oogst dit jaar
op de ronde van de dokter in het kamp

zegen hen die hopen
dat het morgen beter zal zijn
dat de duisternis niet eeuwig blijft duren
dat er groen kan groeien in de woestijn
zegen hen die uitkijken
naar Uw komst naar Uw nabijheid,
naar Uw licht

Ann Verschuren

Advent

Week 2

Samen bidden

Hoe groot moet je zijn om klein te kunnen worden?

Hoe groot moet je zijn om klein te kunnen worden? Op Kerstmis gaat het inderdaad over groot en over klein. De engelen zetten hoog en groots in, wanneer ze zingen: 'Eer aan God in den hoge en vrede op aarde aan de mensen in wie Hij welbehagen heeft'. Daar begint het verhaal van Kerstmis: 'in den hoge', bij de grootheid van God.

Wat maakt Kerstmis voor gelovigen zo ontroerend? Uiteraard het kleine kind in de kribbe. Elke pasgeboren baby maakt diepe gevoelens in ons wakker. Tegelijk gaat het op Kerstmis om nog zoveel meer. Jezus is niet zomaar een pasgeboren kind als alle andere. In zijn kleinheid woont de grootheid van God. Dat maakt Kerstmis voor ons zo ontroerend.

Zo groot is God dat Hij in Jezus zo klein kan worden. Is klein worden dan belangrijk? Wie wil er nu klein worden? Een mens is geroepen om te groeien, om zijn talenten te gebruiken en op eigen benen te staan.

We houden van kleine kinderen, maar willen niet dat deze kinderen klein blijven. Ze moeten groot worden. En toch weten we: groeien heeft niet alleen te maken met leren 'groot zijn', maar ook met leren 'klein zijn'. Dat zijn trouwens de moeilijkste lessen in het leven: die om te leren 'klein zijn'.

Over welke moeilijke kleinheid gaat het dan? Het gaat over de kleinheid die met nabijheid te maken heeft. Grootheid schept afstand, kleinheid schept nabijheid.

Wie dichter bij zijn collega's wil komen, moet zijn houding van superioriteit durven afleggen. Wie dichter bij zijn vriend of partner wil komen, moet zijn broosheid en beperktheid in de liefde durven erkennen. Wie dichter bij zichzelf wil komen, moet zijn zwakke plekken onder ogen durven zien. Wie dichter bij God wil komen, moet eerst van het podium weer op de vlakke grond van het leven gaan staan.

Op weinig feestdagen voelen we zoveel nabijheid als op Kerstmis. Die nabijheid doet ons goed. Ze maakt andere en betere mensen van ons.

Verlang je naar meer nabijheid, zegt Jezus, hou dan niet angstvallig je grootheid of stoerheid vast. Geef ruimte aan je kleinheid en je zal zoveel nabijheid winnen. Grootheid schept afstand, kleinheid schept nabijheid.

Dat is het geheim van Kerstmis. Dat is het geheim waarvan Jezus de sleutel heeft.

Mgr. Johan Bonny

de Geest van de Heer zal op hem rusten...

2de zondag van de advent A

uit de profeet Jesaja (Jesaja 11, 1-10)

In die dagen
zal er een groen scheutje
beginnen te groeien
op de dood gewaande stronk van Isai.
Want hij heeft wortel geschoten
om vrucht te dragen.

De Geest van de Heer
zal op hem rusten,
de Geest van wijsheid en begrip,
de Geest van raad en heldere moed.
De Geest van liefde en ontzag voor God,
de glans van zachtaardigheid komt over hem.

Hij zal geen oordeel vellen
op het vóórkomen alleen,
geen uitspraken doen op “horen zeggen”.

Aan kleinen verschaft hij recht.
Zij die vergeten werden helpt hij,
opdat ook zij recht ervaren.

De uitbouter zal hij striemen met scherpe woorden
en hij die profiteert van arme mensen
zal hij meedogenloos aanpakken.

Zo zal het visioen van vrede
werkelijkheid worden:
“de wolf loopt vredig naast het lam,
en de panter slaapt rustig naast het geitje:
het kleine kalfje graast bij de welp van de leeuw.
Niets verontrust hen, een klein kind kan hen weiden.
De stier en de beer hebben vriendschap gesloten,
De leeuw en de koe eten uit dezelfde ruif.
Een kleine peuter speelt in het hol van een adder
en steekt zijn handje in het nest, er gebeurt niets ergs.”

Dan zal er geen sprake meer zijn van zonde.
Iets kwaads gebeurt dan immers niet meer!
Heel de aarde zal vervuld zijn
met rechtvaardigheid en liefde:
God en mens worden gerespecteerd.
De wortelstronk van Isai zal weer bloeien
als een plaats van ontmoeting
voor alle volkeren zal hij prijken:
aantrekkelijk en luisterrijk.

de pedagogie van de hoop

Voor Maria en Jozef was het een onrustige tijd. Ook toen al. Ook door de afhankelijkheid van de grillen van de keizer die een heel volk op de been bracht om zich te gaan inschrijven in de stad van herkomst. En toch... In die harde wereld gebeuren ook de mooiste dingen. Ja er wordt een kind geboren! En de vreugde om het Kind is groot: engelen zingen en herders komen er op af. Ja, een kind is ons geboren, niet arm, niet rijk, maar een aanwinst voor de gemeenschap. Een kind scheidt toekomst, scheidt hoop. Ondanks, nee juist dankzij zijn kwetsbaarheid, zijn weerloosheid roept het kind het beste in de mens naar boven. Een kind stelt al zijn vertrouwen in anderen, in ‘grote mensen’. Een kind maakt je verantwoordelijk, daagt ons weer uit om het leven mooi en heel te maken. God heeft zich letterlijk als een ‘kleine mens’, als kind, als een kwetsbaar wezen aan de wereld laten zien; bij de ‘grote Jezus’ zien we die kwetsbaarheid terug in Hemzelf en in de keuzes die Hij maakt: Hij wilde geen koning zijn, Hij maakte geen deals met de schriftgeleerden of de machtige mannen van Jeruzalem; zijn leerlingen koos Hij bij de vissers, uit de gewone mensen. Hij wilde er zijn voor de kwetsbare, kleingemaakte mensen: kinderen, armen, vrouwen, zieken, tollenaars, prostituees, mensen aan de rand van de samenleving. In onze tijd zouden we zeggen: voor mensen die het minder goed getroffen hebben in het leven, die ziek zijn, eenzaam of verdreven uit hun huis of vaderland, voor alleenstaande moeders en voor hen die lijden onder huiselijk geweld. Voor hen wil Hij hoop zijn, hun wil Hij hoop op toekomst geven.

Voel dat je een zending hebt en wordt er verliefd op,
dat is voor alles beslissend.
Wij zullen alles kunnen hebben,
maar zonder de geestdrift van de liefde, ontbreekt alles.

Laten wij ons door de Heer beminnen!
Jezus is geen tussendoortje,
maar een barmhartige liefde die zich verlangt te nestelen en die het hart wil veroveren.
Hij wil onze schat zijn omdat Hij in het leven geen tussendoortje of voorbijgaande mode is.
Hij is de liefde die gave is en die uitnodigt zich te geven.
Hij is concrete, nabije, reële liefde.
Hij is de feestvreugde die ontstaat als men keuzes maakt
en deelneemt aan de wonderbare visvangst
van de hoop en de naastenliefde, van solidariteit en broederlijkheid...
De Heer en Zijn zending zijn geen tussendoortje in ons leven, iets dat voorbijgaat.

Zij zijn ons leven!
Paus Franciscus tot de jongeren in Panama, 27 jan. 2019

Ontvang Mij -
houd mij niet gevangen
Ontvang Mij -
geef mij ruimte
Ontvang Mij -
geef Mij een nieuwe kans
Ontvang Mij -
open je voor wie Ik ben
zet Mij in het Licht.

Marinus van den Berg

Hopen is toch blijven leven in de vertwijfeling, en toch blijven zingen in het duister. Hopen is weten dat er liefde is, is vertrouwen in de morgen, is in slaap vallen en wakker worden als de zon weer opgaat. Is bij storm op zee land ontdekken. Is in de ogen van de ander lezen dat hij je heeft verstaan. Zolang er nog hoop is zolang is er ook bidden en zolang zal God je in zijn handen houden.

Henri Nouwen